

Geny ogłoszeń

za wiersz milimetry przed 1 słoty w tekście 50 gr., za tekstem 40 gr. Ogłoszenia tabelaryczne 50 proc., a święteczne 25 proc. drobne ogłoszenia po 10 groszy Dla poszukujących pracy 5 gr. za wyraz. Najmniej 1 zł. Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.

EXPRES ZAGŁĘBIA

Jedyny organ demokratyczny niezależny woj. kieleckiego,
Redaktor naczelny: WITOLD FABRYCY.

Prenumerata wynosi miesięcznie
zł. 2.—
Adres Redakcji, Administracji i Drukarni: Sosnowiec, Teatralna 1a
Redakcji
Administracji
Drukarni 4-94.
Konto czekowe 304.247
K.O. Katowice

ODDZIAŁY: KIELCE, Kilińskiego 18, tel. 507; BĘDZIN, Małachowskiego 24, tel. 5-98; DĄBROWA, 3-go Maja 14, tel. 2-77; ZAWIERCIE, ul. 3-ko Maja 5, tel. nr. 97; CZELADŹ, Rynek nr. 8, tel. 42; GRODZIEC, ulica Kościuszki tel. 16.

Straszliwy potop w Małopolsce Zachodniej Wezbrane wody rzek zalewają wsie i miasta. Ludzie giną w odmętach -- Miljony złotych strat.

KRAKÓW, 17. 7. (wl.) Jak to już do nas nosiliśmy w Małopolsce Zachodniej straszliwa powódź objęła wiele powiatów.

Według dotychczas nadeszłych wiadomości ofiary w ludziach są bardzo wielkie.

OFIARY W LUDZIACH.

I tak w Nowym Sączu utonęło lub zostało zabitych 26 osób, w Kłęczanach 14, w Morawicy 3. Kilkanaście osób zginęło także w Jazowsku, liczby ich jednak dotychczas nie udało się ustalić.

Najgroźniej przedstawia się sytuacja w Nowym Sączu.

Materjalne straty, spowodowane przez powódź w Nowym Sączu, są bardzo wielkie. Zawalił się już szereg podmytych domów. 80 kamienie wykazuje niebezpieczne rysy, spowodowane podmyciem fundamentów; wielu kamieniom grozi lada chwila runięcie.

W ciągu nocy na niebezpiecznych miejscach ustawiono posterunki wojskowe z pochodniami, które strzałami karabinowymi ostrzegają ludność przed groźbą niebezpieczeństwem.

OBÓZ JUNAKÓW W NIEBEZPIECZENSTWIE.

Znajdujący się pod Starym Sączem obóz junaków w sile jednej kompanii został zaskoczony przez nagły wylew. Uczestnicy obozu zdolali częściowo uciec przed wodą wraz z urządzeniami obozu, natomiast 17 junaków wraz z komendantem majorem Trzeciakiem, zostało odciętych przez wezbrane wody na wyspie, otoczonej zewsząd nurtem.

Kierownictwo akcją ratowniczą na terenach dotkniętych przez powódź objął wojewoda krakowski. Dziś rano wysłał on oddane mu do dyspozycji dalsze oddziały garnizonu krakowskiego do Nowego Sącza. Na prośbę województwa władze wojskowe przerwały ćwiczenia oddziałów saperów i skierowały je do powiatu nowosądeckiego.

REKWIZYCJA ŻYWNOSCI.

W zalanych przez wodę miejscowościach z polecenia województwa zarekwirowano wszystkie środki żywności, które przez władze rozdzielane będą między powoźników.

Częścią dotkniętej katastrofą ludności zaopiekują się wojsko, które dostarczać będzie jej pożywienia z kuchni polowych.

Na prośbę województwa krakowskiego władze wojskowe wysłały dzisiaj nad powiat nowosądecki samoloty patrolowe, które mają zbadać sytuację i udzielać wskazówek oddziałom prowadzącym akcję ratunkową.

POD LIMANOWĄ.

Nie lepiej przedstawia się też sytuacja w okolicach Limanowej. Tu w ciągu poniedziałku wylała rzeka Mordarka. Woda podmyła ściany wielu domów, które grożą zawaleniem. Mieszkańców ich ewakuowano. Potężny prąd zerwał jedno przesłone mostu nad Mordarką. Podczas ewakuowania ludności z zagrożonych domów rozgrywały się tragiczne sceny. W pewnym domu woda gwałtownie wtargnęła do jednego z mieszkań, zalewając leżącego w łóżku spara-

liżowanego starca. Nieszczęśliweca zdołano w ostatniej chwili uratować.

O godz. 2 w nocy pod naporem fal pogrążyła się w nurtach część mostu drogowego. Autobus z Limanowej nie przybył do Krakowa. Przyczyną tego jest prawdopodobnie zawalenie się mostu koło Sowlin.

RABA ROZLAŁA.

W godzinach wieczornych wystąpiła z brzegów Raba, zalewając olbrzymie przestrzenie okolicznych pól oraz zatapiając gościniec zakopiański. Szosa Kraków — Zakopane prowadzi obok rzeki i miejscami urywa się zupełnie, ginąc w wodzie. Mosty na Rabie szturmowane są nieustannie przez wielkie pnie drzew, belki itd. niesione przez prąd.

Katastrofalne rozmiary przybrała również powódź w powiecie jasielskim. Rzeczki górskie Jasiołka, Wisłoka i Ropa, które łączą się pod Jasłem, zalały wszystkie niżej położone dzielnice miasta. Z wielu domów musiano ewakuować mieszkańców. Pod Skołyszynem na linii Stróże — Jasło tor kolejowy został przerwany. Pociąg, jadący z Jasła, musiał zawrócić.

Dopływ gazu do rafinerji Standard Nobel w Libuszy został przerwany.

Wysoki czterometrowy mur, okalający synagogę w Jasle, zwałił się na przestrzeni 15 metrów, zasypując zwalami gruzu ulicę. Ofiar w ludziach, na szczęście, nie było. W akcji ratowniczej w Jasle biera udział członkowie Zw. Strzeleckiego. Zw. Rezerwistów oraz astrażerzy ogniowe.

MYŚLENICE ZALANE.

Także w Myślenic donoszą, że miejscowość ta została prawie całkowicie zalana. Star. wody na Rabie podniosły się o 6 metrów. Mieszkańcy Myślenic oraz liczni letnicy, nie mogą wy dostać się z miasta, wzywają rozpaczliwie pomocy.

Komunikat ministerjum kolei

Ministerjum komunikacji donosi: Ruch pociągów między Stróżami i Krynicą, Stróżami i Nowym Zagórzem, Chabówką — Nowym Sączem, Nowym Targiem — Zakopanem został wstrzymany aż do odwołania.

Most na Kamienicy, na szlaku Kamionka Wielka — Nowy Sącz zerwany. Obydwa tory zamknięte. Most na szlaku Nowy Sącz — Chabówka między st. Męcina a Pisarzową zerwany. Most na Popradzie linii Nowy Sącz — Stary Sącz zagrożony. Most na Zwrotnicach st. Rytko uszkodzony. Wszystkie mosty na tych szlakach zagrożone. Tor od Nowego Targu do Zakopanego zamknięty i podmyty.

Do chwili obecnej wysłano dwa pociągi ratownicze do Tarnowa, dwa pociągi do Nowego Targu z saperami. Pociąg ratowniczy z Przemyśla z saperami i pontonami jedzie na odcinek Rzeszów — Jasło.

Sytuacja pogarsza się z każdą chwilą.

CORAZ GORZEJ

Według wiadomości, nadeszłych dzisiaj o godz. 11-ej przed południem z miejscowości dotkniętych powodzią, sytuacja staje się coraz bardziej rozpaczliwa. Deszcz nie padał lecz lal bezustannie. W Krakowie gwałtowna ulewa rozpoczęła się w niedzielę w nocy. Deszcz chwilami przypomina oberwanie chmury. Poziom wody na Wiśle podnosi się gwałtownie.

Nad teren powodzi przybyli korespondenci pism zagranicznych.

WOKÓŁ KRAKOWA.

Fala powodzi objęła dolny bieg dopływów Wisły, zalewając okoliczne wsie i drogi i zrywając mosty. Szczególnie w powiatach dąbrowskim, brzeskim, tarnowskim i bocheńskim.

Na linii kolejowej Kraków — Tarnów zerwany został most na Dunajcu koło Tarnowa. W okolicach Tarnowa i w dzielnicy robotniczej w Tarnowie drogi są zalane.

Na miejsca te wysłano oddziały saperów.

Na dworcu w Zakopanem stoją dwa pociągi osobowe, które nie mogą wyjechać. Podróżni tych pociągów zostali zaprowiantowani.

Pociągi, odchodzące z Krakowa do Lwowa, dochodzą tylko do stacji kolejowej Biadoliny.

Stan wody na Skawie podnosi się z szybkością 15 cm. na godzinę. Dziś o godzinie 9.45 stan wody pod Wadowicami podniósł się już o 2.60 metra ponad stan normalny. Silnie zagrożone powoźnią są: Maków, Zebrzyce, dolna część Wadowie, Zator oraz szereg innych wsi.

Ludność zagrożonych miejscowości została ewakuowana. Wieś Woźniki uległa zalaniu. Do pomocy akcji przeciwpowodziowej wzwano 2 p. piechoty, który przeprowadza ewakuację zagrożonych miejscowości.

Tarnów jest już częściowo zagrożony od strony Stróż.

MOŚCICE ZAGROŻONE.

Tor lewy i między Czarną a Dębą zamknięty. Tor na szlaku Tarnów — Zabno w km. 7 jest niebezpieczny dla ruchu. Wysłano komisje do zbadania toru. Dąbrowa koło Tarnowa prosi o ratunek. Woda zabrała most drogowy i uderza na miasto. Z Tarnowa wysłano pociąg z kompanją wojska z saperami celem obrony Mościc.

Most kolejowy w Mszanie Dolnej b. poważnie zagrożony. Komunikacja od strony Chabówki tylko do Mszany Dolnej.

Most kolejowy żelazny z 61 km. odcinek Biadoliny — Bogumilowice linii Kraków — Tarnów zerwany. Ruch osobowy i towarowy na linii Kraków — Rzeszów wstrzymano. Dojechać jednak można od strony Krakowa do st. Słotwina Brzesko, a od strony Lwowa do Dębicy.

SYTUACJA CORAZ GROŹNIEJSZA.

Mimo zespolonych wysiłków wojska, policji i ludności nie sposób jest walczyć z zalewem wód niszczących wszystko, co spotkają na swej drodze.

Około godziny 3-ej nad ranem stan wody na Wisłoku w powiecie rzeszowskim wynosił 5 metrów 30 cm. ponad normalny poziom, natomiast na dopływach Wisłoku zaobserwowano widoczny spadek wód.

RZESZÓW ZAGROŻONY.

Mimo to władze administracyjne nakazały awakację zagrożonych ulic Rzeszowa. Tłumy mieszkańców przeniosły się z częścią dobytku do gmachów publicznych i samorządowych, lokując się na wyższych piętrach. Wszystkie domy murowane obłożone są przez uciekinierów przed powodzią.

W czasie ratowania zagrożonego dobytku w Rzeszowie utonęło 2 żołnierzy, 1 kobieta i 2 dzieci. Tor kolejowy Rzeszów — Jasło został przerwany aż w 5 miejscach na przestrzeni ponad 200 m.

W ZAKOPANEM.

Dwa pociągi, które miały dzisiaj wyruszyć z Zakopanego w kierunku Krakowa i Warszawy, zatrzymane oddają je do dyspozycji komitetu powodziowego, który po za prowiantowaniem ich, skieruje je do miejsc, w których skupili się uciekinierzy przed rozszalałym żywiołem.

Państwowy instytut meteorologiczny dzisiaj rano nie otrzymał wiadomości z całego szeregu miejscowości, gdzie szaleje powódź. Natomiast wiadomości otrzymane z Krakowa i Zakopanego są bardzo groźne.

W Zakopanem w ciągu nocy dzisiaj szesz deszcz był stosunkowo niewielki, dopiero nad ranem, około godziny 7-ej, przemienił się w rzadko spotykaną ulewę. Zanotowano opad sięgający 172 mm. Wszystkie potoki gwałtownie wezbrały. Wody zerwały szereg mostów i połamały olbrzymią ilość słupów od przewodów telegraficznych i telefonicznych. Koło sanatorium Wojskowego w Zakopanem opad był jeszcze większy sięgał bowiem w godzinach rannych 175 mm.

AUTOBUSY STANEŁY.

Wskutek zalania dróg na wielu liniach autobusowych, eksploatowanych przez PKP i Polski Zw. Turystyczny, wstrzymano komunikację.

Dziś nie odjechały autobusy PKP do Zakopanego. Szczawnicy, z Zakopanego do Szczawnicy i Krynicy. Musiano też wstrzymać ruch autobusowy do Myślenic, który jeszcze wczoraj odbywał się na wąskim skrawku niezalanej szosy.

Według nadeszłych dziś do Krakowa wiadomości w drodze utknęło 8 autobusów PKP. Koło Nowego Targu utknęły w drodze dwa autobusy Zw. Turystycznego, jeden pod Limanową i jeden pod Krościenkiem.

Wskutkiem podmycia słupów telefonicznych, przerwana została komunikacja na linii Kraków — Nowy Sącz, które to miasto pozbawione komunikacji

(Dalszy ciąg na str. 2-ej).

SŁOWA I CZYNY

O deklaracji klubu parlamentarnego i przydzium stronnictwa „Undo”

Prezydium ukraińskiego klubu parlamentarnego i przydzium stronnictwa „Unwo” ogłosiły wspólną deklarację w związku z ujawnieniem przez ministra sprawiedliwości faktu, że zamordowanie ś. p. ministra Pierackiego było dziełem terrorystycznej Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów (O. U. N.). Deklarację tę podaliśmy wczoraj.

Enuncjacja posłów i senatorów ukraińskich, jakoteż „Unda” potępia konspiracyjną i na terrorze opartą działalność O. U. N. Uważa, że sposób walki tej organizacji „kryje w sobie niebezpieczeństwo nieobliczalnych szkód dla życia i rozwoju narodu ukraińskiego”, gdyż „wciąganie nieletniej młodzieży w podziemia, posługiwanie się niemoralnymi zasadami” prowadzą „do rozkładu i pełni anarchizacji”. Postępowanie O. U. N. — brzmi dalej oświadczenie posłów i senatorów ukraińskich — „prowadzi naród na niebezpieczną drogę polityki katastrof”. I dlatego też enuncjacja „przestrzega młodzież przed wszelkimi niepoważnymi czynami, które mogą przynieść nieobliczalną szkodę narodowi ukraińskiemu”.

Tak brzmi pozytywna strona tej deklaracji. Jest w niej jednak również i część druga, którą nazwać wypadałoby — defensywną, obronną. Oto posłowie i senatorowie bronią swój naród generalizowaniem posiewu zbrodni na całe społeczeństwo ukraińskie, na gospodują „przeciw rzekomemu „przerzucaniu odpowiedzialności za robotę konspiracyjną O. U. N. na całe społeczeństwo ukraińskie, na gospodarze i oświatowe instytucje, na grecko - katolickie duchowieństwo, czy na ogół ukraińskiej młodzieży”.

Ten „protest” jest typowym otwieraniem drzwi otwartych. Nikt bowiem rozsądny i trzeźwy w Polsce nie ma zamiaru przerzucić odpowiedzialności na — całe społeczeństwo ukraińskie. Wręcz przeciwnie: przeobrzymia większość polskiego społeczeństwa stoi na stanowisku, że masa etniczna ukraińska, zamieszkuje południowo-wschodnie polacie Polski, ponosi bezprzebieżną szkodę wskutek aktów terroru ze strony konspiracyjnych ośrodków wywrotowych, że ludność miejska we Wschodniej Małopolsce pada wręcz ofiarą posiewu anarchii, deprawacji psychicznej i fizycznego terroru, szerzonego przez nieodpowiedzialne czynniki, zgrupowane w O. U. N. I jeśli zdrowy instynkt społeczeństwa polskiego opowiada się przeciw istnieniu wśród ludności ukraińskiej takich jacejek zbrodni — to nie tylko ze względu na interes państwa polskiego, ale również i ze względu na żywotne interesy wielomilionowej rzeszy ukraińskiej, wśród której pleni się instynkty nienawiści i zła.

I dlatego też „protest” przywódców ukraińskich, stojących na stanowisku legalnych metod, przeciw rzekomemu generalizowaniu przez Polaków tego, co obciąża wyłącznie elementy wywrotowe — jest strzałem w próżnię, jest — to wyrazić jak najogledniej — chwytem demagogicznym ze strony autorów ostatniej deklaracji.

Rzecz idzie bowiem o coś zgola innego. Protensie społeczeństwa polskiego do nosła Lewickiego, senatora Pawlikowskiego, księdza Kunickiego, do przywódców „Unda” — są zgola inne, i trzeba je z całą szczerością i otwartością wypowiedzieć.

Otóż od wielu, wielu lat społeczeństwo polskie spotyka się stale i nieodmiennie z faktem, że co pewien czas ludzie narodowości ukraińskiej popełniają akty terroru, zbrodni, sabotażu, podpalają jako

rozjemcy w konfliktach narodowych. I cóż wtedy czyni ten odłam społeczeństwa ukraińskiego, który pragnie ugodzić za legalistów? Rozkłada ręce i gęsto tłumaczy się, że przecież robią to... inni, jacyś zakonspirowani, skądś z zagranicy inspirowani, (skąd płyną i środki materialne) ludzie... Posłowie, senatorowie, redaktorzy „Dila”, przywódcy „Unda” itd. „odgradzają się od zbrodni... słowami, mowami, artykułami, deklaracjami — i są święcie przekonani, że tem samem sprawa jest załatwiona, że zwolnili siebie i cały naród od odpowiedzialności...”

Tak jednak nie jest. Słowami, mowami i deklaracjami jest wybrukowana droga do piekła terroru i anarchii. Słowo i deklaracja — to zgola niewystarczająca reakcja na posiew zbrodni, na systematyczne, a nie sporadyczne już zbrodnie.

Spoleczeństwo polskie ma prawo zapytać autorów „deklaracji”: coż robicie, aby ukrócić działalność

band terrorystycznych we własnym społeczeństwie? Słowne potępienie metod zbrodniczych nie wystarcza. Bo widzimy przecież, że te słowne perswazyje i to „odgradzanie się” od środowiska zbrodni nie mają realnych następstw, że zło pleni się coraz głębiej i silniej, jeśli mogło dojść nawet do ohydy mordu dygnitarza państwowego w stolicy Polski.

Spoleczeństwo polskie żąda więc od tych czynników ukraińskich, którzy deklarują się jako legitymiści i głoszą potępienie metod nielegalnych — czynu. A więc zdecydowanej walki z tym odłamem, który wszedł w podziemia konspiracji.

A tej zdecydowanej walki, niestety, nie widzimy...

Póki na tem stanowisku stoją autorzy ostatniej „deklaracji”, niechaj się nie dziwią, że polska opinia publiczna odnosi się będzie do ich głośnych zapewnień z uzasadnionym brakiem zaufania.

SUDORYN „AP. KOWALSKI” POTIWOŃ

Francuscy obrońcy p. Boussaca doczekali się wreszcie ostrej odprawy

Działalność osławionego na gruncie Żyrardowa przemysłowca francuskiego, Marcellego Boussac doczekała się należytej oceny w kołach francuskich.

Dziennik „Le Jour” w artykule pt. „Sprawa francusko - polska”, do magając się wyjaśnienia, podaje szczegółowe sprawozdanie z obrad grupy parlamentarnej francusko - polskiej, poświęconej tej kwestii.

Oto deput. Rucart wystąpił z wnioskiem, aby grupa interwenjowała wobec odpowiednich władz na rzecz interesów francuskich w Polsce. Mówca usiłował przedstawić wrogie ustosunkowanie się rządu polskiego do przedsięwzięcia francusko - polskich w Polsce, w których przemysłowcy francuscy zaangażowali wielkie kapitały. Wywody dep. Rucarta popierali dep. Picard i sen. Elby.

Świetną odprawę interpelantom dał dep. Ybarnegaray, który oświadczył co następuje:

„Panowie domagali się, aby rząd francuski czemprędzej interwenjował u rządu polskiego w sprawie wyjaśnienia nieporozumień, ale po nieważ wszystko odbywać się winno w pełnym świetle prawdy, zapytać muszę, czy panom nie chodzi przypadkiem wyłącznie o interesy przemysłowca Marcellego Boussac, który istotnie zaangażował swoje kapitały w zakładach Żyrardowa, gdzie jest reprezentowany w 60 procentach? Jeśli o tę sprawę chodzi, może będzie pożyteczne rzucić na nią właściwe światło.

Czyż nie jest prawdą, że p. Boussac, po objęciu administracji tego przedsiębiorstwa w ten sposób, że

robotnicy polscy głośno wyrażali swoje niezadowolenie?

Czyż nie jest prawdą, że jeden z jego majstrów strzelał bezpośrednio do reprezentanta p. Boussaca, dyrektora fabryki, który został zabity?

Czyż nie jest prawdą, że pozostający w mniejszości przedstawiciele interesów polskich, przerażeni nieprawidłowościami zarządu administracyjnego towarzystwa, zwrócili się do sądów polskich, które dn. 8 marca r. b. orzekły w wyroku, iż przedsiębiorstwo zarządzane jest w sposób do tego stopnia niezwykły, że raczej winny wkroczyć władze kryminalne, niż prawo cywilne?

Czyż nie jest prawdą, że w konsekwencji tego wyroku p. Boussac został pozbawiony prawa administrowania przedsiębiorstwem i że został tam wprowadzony zarząd przy musowy?

Mówca wspominał następnie o nieporozumieniach między rządem polskim i francuskim, wynikłych właśnie na tem tle.

Jeśli istotnie, szanowni koledzy — zakończył mówca — pragniecie służyć prawdzie, nie zaś interesom jednostki, która wchodzi w grę w tej sprawie, nie wydaje mi się, abyście mogli za pośrednictwem władz francuskich skarżyć się na represje rządu polskiego w stosunku do p. Boussaca, który sam te represje spowodował”.

„Le Jour” podkreśla, że sprawa powyższa, poruszana na zebraniu grupy francusko - polskiej, wywołała duże wrażenie w kołach politycznych, mimo to jednak nie znalazła żadnego oddźwięku w oficjalnych komunikatach.

Kurs przeszkolenia higienicznego

W państwowej szkole higieny w Warszawie zakończony został kurs przeszkolenia higienicznego dla wywiadowców miejskich stałej opieki społecznych, organizowany w porozumieniu z wydziałem opieki społecznej i zdrowia zarządu m. st. Warszawy. Uczestnicy kursu, poza wykładami, odbyli miesięczne przeszkolenie praktyczne w miejskich instytucjach zdrowia i opieki społecznej

W dniu onegdajszym rozpoczął się w państwowej szkole higieny wakacyjny kurs przeszkolenia higienicznego dla nauczycielstwa szkół powszechnych organizowany przy poparciu ministerjum wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

W kursie bierze udział około stu nauczycieli szkół powszechnych z całego terenu kraju.

ROZMAITOŚĆ

OBRAZ RUBENSA ROZDARTY.

W Mantui we Włoszech teraz dopiero spostrzeżono, że dwa obrazy przypisywane włoskiemu malarzowi Campienu, są właściwie częściami jednego obrazu malowanego przez Rubensa, jak dowodzą nowoczesne badania przy użyciu promieni Roentgena. Okazało się przy bliższym zainteresowaniu się dokumentami historycznymi z okresu napoleońskiego, że obraz ten wtedy został rozdarty na części, aby łatwiej można go było wywieźć. Wkrótce jednak po wywiezieniu dwie części wróciły do Mantui, ale nie poznano w nich dzieła Rubensa. Dwie inne części, jak się okazało po starannych poszukiwaniach znajdują się w Muzeach w Nancy i w Antwerpii, reszta niewiadomo gdzie. Obraz, aczkolwiek zniszczony i niekompletny, zajmie należne miejsce w muzeum w Mantui.

DZIWACTWA TESTAMENTÓW.

Szczególniej anglesasi odznaczają się dziwnymi pomysłami testamentowymi. Niejaki Eloise Bankes jeszcze zażyła kazała sobie zbudować mauzoleum na cmentarzu Croydon, zaopatrzony w wentylację, aby tam przypadkiem nie

zabrakło po jej śmierci powietrza. Po czym ustawiła tam rodzaj łoża z poduszką i szafkę z książkami, z których dziesięć stanowią powieści sensacyjne jeden zaś modlitewnik, oraz stolik z biskoptami, marmoladą i butelką napoju wysokowego. Zainstalowała również telefon, który jest połączony z dozorcą cmentarzowym i z rodziną własną. Aby się przyzwyczaić ze śmiercią do okoliczności towarzyszących śmierci, sypia tam raz na tydzień. Czy to nie jest jednak coś, co przekracza zdrowy rozsądek i czy społeczeństwo może na podobne dziwactwa pozwalać?

Wiadomości radiowe

CUDZOZIEMCY CHWAŁĄ POLSKIE RADJO.

Polskie Radio cieszy się coraz większym wzięciem zagranicą. Najwięcej pochwał dla programów naszego radja otrzymuje w listach p. Tadeusz Ordon, który wygłasza odezwy w języku angielskim. Sam fakt, że prelegent w okresie niespełna pięciu miesięcy otrzymał z Anglii, Szkocji, Irlandji, Holandji, Belgji, Szwajcarii, Szwecji, Danji i Norwegji około dwa tysiące listów, dowodzi wielkiego zainteresowania zagranicą. Słuchacze Irlandji zachwycają się transmisją nabożeństw w niedzielę, słuchacze Anglii i Szkocji nie opuszczają żadnej okazji usłyszenia koncertów szopenowskich, uważając, że najlepiej wykonywane są w Polsce; kraje skandynawskie natomiast interesują się wszelkimi informacjami o Polsce.

KIESZONKOWE RADJO S. O. S.

Policja angielska zaopatrzona została w kieszonkowe krótkofalowe aparaty radiowe do nadawania sygnałów „S. O. S.” i innych znaków kluczem Morse’a. Policjant pełniący służbę zabiera ze sobą taką stacyjkę zawartą w małym pudełku i zawieszoną w futerale na pasku przez ramię. Po drugiej stronie służby, t. j. w urzędach policyjnych, na radiowe meldunki krótkofalowe, czekają dyżurni urzędnicy. Radjo oddało już policji wielkie usługi.

POMOC DLA RADJOŚLUCHACZY—ALE W SZWAJCARJI.

W ciągu roku do radja szwajcarskiego wpłynęło 2000 skarg, dotyczących przeszkód w odbiorze W 1079 wypadkach udało się usunąć zakłócenia przez dokonanie odpowiednich zmian w aparatach, będących źródłem przeszkód, w 176 wypadkach przez zmiany w samych odbornikach.

Z Zawiercia

(z) Nowy architekt miejski. Na opróżnione od 6 tygodni stanowisko architekta miejskiego, zaangażowany został przez zarząd miejski, inżynier Juljusz Mrozowski.

(z) Z działalności straży ogniowej ochotniczej w Myszkowie. W sali zarządu gminnego w Myszkowie odbyło się walne roczne zgromadzenie członków straży ogniowej ochotniczej, przy udziale 53 członków.

Zebrań zagał prezes zarządu p. Wendelin Zajder, prosząc na przewodniczącą zebrań p. Włodzimierza Modzelewskiego, wójta gminy, który ze swej strony zaprosił na asesora pp. st. instruktora straży pożarnych E. Woichtmana i naczelnika straży Stanisława Merta, a na sekretarza p. Jana Janoskę.

Po przyjęciu porządku obrad i zatwierdzeniu protokołu z ostatniego zgromadzenia przystąpiono do sprawozdania z działalności zarządu za 1933-34 rok.

Dzięki przychylnemu ustosunkowaniu się gminy w roku ubiegłym straż ochotnicza utrzymała pożyczkę bezzwrotną w sumie 6000 zł. na spłatę części zaciągniętych zobowiązań. Powiększono również sprzęt strażacki i zakupiono 11 mundurów.

Praca zarządu była bardzo utrudniona na spowodu braku stałych dochodów.

Sprawozdanie kasowe zamykające się sumą 7383.55 zł., bilans w stanie czynnym i biernym sumą zł. 33.878.35, rachunek strat i zysków sumą 7269.43 zł. oraz budżet na 1934-35 rok na sumę 5000 zł. walne zebranie zatwierdziło i udzieliło zarządowi absolutorjum.

Na członków zarządu zostali wybrani pp.: Włodzimierz Modzelewski wójt gminy, oraz ponownie Jan Francisz i Wendelin Zajder, a na zastępców pp. Henryk Gramze, Herman Boms i Kazimierz Pachowicz. Do komisji rewizyjnej zostali wybrani pp.: dyr. Kazimierz Polaski, Józef Nestor i Leon Strochlic, na zastępców pp.: Henryk Krzyżemnik i Franciszek Gębka, a na naczelnika straży ponownie p. Stanisław Merta.

Przyjemności lata są tylko dostępne dla tych, którzy składają swe oszczędności w **KOMUNALNEJ KASIE OSZCZĘDNOŚCI W ZAWIERCIU.**

Chińska zagadka populacyjna

Najliczniejszym narodem na świecie są Chińczycy. To nie ulega żadnej wątpliwości. Dokładnie jednak określenie liczby mieszkańców „Kraju Środkiego” jest dotychczas niepodobniństwem. Czy jest ich 450 milionów, czy też 500 — tego nie można kategorycznie twierdzić nawet dzisiaj, mimo częstej europeizacji Chin i statystyki, opartej na wzorach zachodnich. Trudności bowiem w przeprowadzeniu dokładnego spisu ludności w Chinach są olbrzymie. Administracja w kraju rozległym, którego powierzchnia wynosi przeszło 11 milionów km. kw. — zawodzi nawet w miastach. A cóż dopiero mówić o górskich okolicach Cinganu lub pograniczu Tybetu, dokąd nie prowadzą już żadne drogi. Europeizacja zawiadnęła właściwie wybrzeżem, a dalej wpływy jej można widzieć tylko w wielkich miastach. Posuwając się zaś od wybrzeża na zachód, wkraczamy w głąb kraju, gdzie mieszkańcy prowadzą taki żywot, jak przed 50 lub 100 laty. Niema tam kolei, samochodów, ani dróg kołowych, a przez setki kilometrów biega tylko ścieżki. Zanimby spis ludności przeprowadzono w jednym okręgu, w drugim stan faktyczny zaludnienia mógłby ulec wielkiej zmianie. I tak też się dzieje. Drugim wielkim szkopułem są epidemie panujące nagminnie. Dżuma, cholera i tyfus zabierają rokrocznie setki tysięcy ludzi. Podobną siłą niszycielską są wylewy rzek, które pochłaniają niemniejszą ilość ofiar, zamieniając całe obszary kraju w bezludną — na pewien czas — okolicę.

Ważnym utrudnieniem w przeprowadzeniu spisu ludności są wojny domowe. A wiadoma jest rzecz, że wrzawa wojenna nie przychodziła w Chinach od 1911 r. Walki generałów, gubernatorów, bunty nie otrzymujących żołdu armii, rokosze skomunizowanych oddziałów — i wreszcie desanty japońskie — odcinają ludność od zwykłych zajęć i zmuszają często do opuszczenia stron rodzinnych.

Stosunkowo łatwo jest w Europie ustalić liczbę mieszkańców jakiegoś miasta czy wsi. Domy są ponumerowane, a mieszkańcy zameldowani z ich rodowodami. Lecz jak zliczyć koczownic

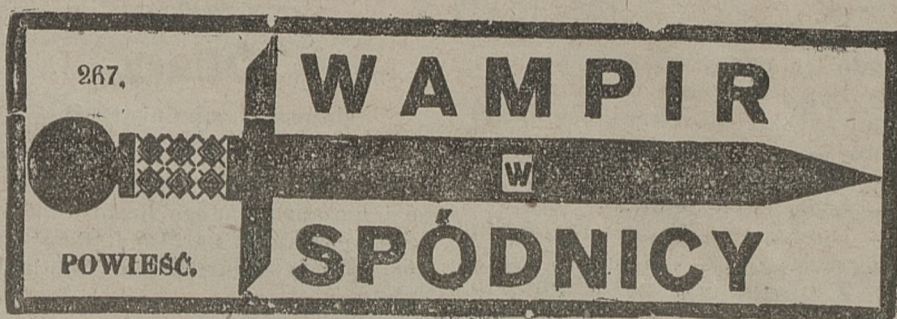
ków, zmieniających ustawicznie miejsce pobytu np. w stepach Mongolji. W jaki sposób policzyć dziesiątki tysięcy lodzi w okolicach Kantonu, gdzie ludzie rodzą się i umierają na wodzie. Kto wreszcie ustali liczebność fali emigracyjnej, płynącej ze zmienną siłą do Mandżurji i zagranicę. Jaką w końcu cyfrą zaopatrzyć w rubryce statystyki niezliczone bandy chunhuzów, dezertersów i olbrzymie rzesze zwolnionych z wojska. Włóczą się oni po kraju, rabują i żebrzą, unikając spotkania z władzami czy oddziałami wojska.

Nie dziwny się więc, że nawet oficjalnie komunikaty o rezultatach spisu ludności w Chinach były zawsze podawane z zastrzeżeniem. Stan zaś ludności zmieniał się w zależności od sposobu i szybkości przeprowadzenia spisu, przy czym wynikały zagadkowe przesunięcia. Oto — według oficjalnych źródeł chińskich — Chiny w 1580 r. liczyły 60 milionów ludności, lecz w 1662 r. spis wykazał olbrzymią różnicę, gdyż tylko 21 milionów. W 1711 r. urzędnicy cesarscy dolizyli się 28 milionów. W jakimś dziwny sposób spis przeprowadzony dwadzieścia pięć lat później w 1736 r. wykazał naraz 125 milionów. I tak było i później: w 1790 r. Chiny miały liczyć 125 milionów mieszkańców, lecz w dwa lata później po skrupulatniejszym obliczeniu wypadła liczba 307 milionów. To jest już różnica zagadkowa. Zawodzi również ostatnie obliczenie. Oto w 1928 r. ogłoszono z małym zastrzeżeniem że liczba ludności „Kraju Środkiego” przekroczyła sumę 485 milionów. Tymczasem w 1932 r. według sprawozdania ministerstwa spraw wewnętrznych — w Chinach żyje tylko 474 miliony mieszkańców (wliczając w to Mandżurję — 31 milionów).

Pogódźmy się więc z tem, że długo jeszcze nie będzie wiadomem, ilu jest faktycznie Chińczyków.

**KATOL ZABIJA
OWADY
JAPONSKI
ROBACTWO**

Od lat 35 udelikatnia cerę Mydło Bebe Szofmana

267.
— Wszedłeś pan z nim na górę?
— Na co? Wiedziałem, że tam niema nikogo.
— Która wtędy była godzina?
— Jedenasta.
— A więc to powróciwszy — Prosper Rivet wypił truciznę, którą go zabila...
— Nie ulega wątpliwości, jeżeli to było otrucie.
— Otrucie jest dowiedzione...
— Otrucie jest dowiedzione — powtórzył były dependent. — Lecz kto przygotował truciznę?
— Helena Tordier.
— Nie mogła tego zrobić ponieważ nie wiedziała, że Prosper wróci sam, skoro Julja Tordier wyszła na jego spotkanie. Powtóre mąż nigdy nie przestępował progę jej pokoju. Jeżeli wszedł tam tej nocy, to jedynie, aby prosić ją o przebaczenie... tam więc wypił zawartość imbryka. Czy chce pan wiedzieć, co o tem myślę? Oto Julja, chcąc pozbyć się córki, dla przyezyn aż nadto znanych, przygotowała dla niej ten śmiertelny napój, a przeznaczenie chciało, że Prosper wypił truciznę,

przeznaczoną dla Heleny. Ona także chciała, aby panna Joanna Bertinot poniosła śmierć. Tembardziej silniejsze miała powody, aby zabić Helenę.

Sędzia podskoczył na krześle.
— Jaktó — wykrzyknął — pan przypuszcza, że chciała zabić Joannę?

— Tak, kilka dni temu zaledwie... — i jeżeli się nie mylę — pan odgadł dlaczego...

— Domyślam się... Dziękuję panu, panie Terrien, za wskazówki, jakie mi pan dał... Liczę na pana, gdy będę potrzebował dowodów w sprawie usiłowania zabójstwa Joanny Bertinot.

— Jestem zawsze na pańskie usługi.

— Idź, moje dziecko — rzekł sędzia, podając Joannie rękę. — Idź i miej nadzieję...

Zostawszy sam, kazał wezwać do siebie szefa bezpieczeństwa.

— Panie — rzekł do szefa — idzie tu o sprawę Tordier, a właściwie o sprawę Prospera Riveta.

— Czy jest co nowego?

— Jest.
— Wykryto miejsce pobytu kobiety podejrzanej o otrucie?
— Tak, lecz obecnie nie o niej mowa; tylko o jej mamie, której pismo jest mi potrzebne koniecznie. Trzeba udać się na ulicę Aubry-Rzeźnika i zrobić rewizję u Julji Tordier, lecz ze wszelkimi względami, aby nie podejrzewała, że się zbiera dowody przeciwko niej. Gdy przetrząsnięte będą wszystkie schowania i skrytki, niepodobna, aby nie wpadła panu w ręce jakaś jej notatka lub inny dokument; muszę porównać jej pismo ze zmienionym charakterem anonimów.

— Więc pan przypuszcza, że ta kobieta zdenuncjowała własną córkę?

— Nie nie przypuszczam. Chcę tylko porównać. Niech pan weźmie ze sobą Challeta, to sprytna sztuka, on może być bardzo pożyteczny... A Julję Tordier zostawcie w zupełnym przekonaniu, iż działacie przeciw córce.

— Niech pan będzie spokojny... będę pełen uprzejmości dla wdowy Tordier...

Czytelnicy nasi przypominają sobie, że tego samego dnia Joanna i Terrien mieli stawić się o czwartą po południu u notariusza Carre przy ulicy Rivoli.

Wyszedłszy od sędziego śledczego o jedenastej, Joanna umówiła się z Józefem Terrien, że najpierw pędzą do Boissy-St.-Leger do Heleny

(ol) Wyjaśnienie. W związku naszą notatką p. t. „Kopnął wójta z pachwiną”, wójt gminy Kidów, wyjaśnia nam, że kopnięty został przez niejakiego Rydla, w chwili gdy chciał przerwać bójkę pomiędzy szarakami, a nie jak mylnie podano w czasie bójki na tle osobistych nieporozumień z Rydlem.

(ol) Z życia O.M.P. W ub. niedzielę odbył się w Olkuszu zjazd przedstawicieli wszystkich ognisk O.M.P. powiat olkuskiego, w obecności inspektora wojewódzkiego tej organizacji, p. Lengasa. Po referatach i dyskusji zebrani postanowili powołać do życia spółdzielnię i warsztaty szewskie, szrotkarskie i inne, oraz pracownię do oddziału żeńskiego, w celu zatrudnienia bezrobotnej młodzieży. Poza tem utworzony został w Olkuszu okręg O.M.P., którego naczelnikiem mianowano p. Józefa Lekię, referenta starostwa olkuskiego.

(ol) Urlopy. St. instruktor pożarni powiat olkuskiego, p. N. Kałkowski z dniem 17 bm. rozpoczął 4-tyg. urlop wypoczynkowy.

W pilnych sprawach interesanci mogą się zwracać do prezesa oddziału, sądziego Sendry we wtorki popołudniu, w gmachu sądu grodzkiego w Olkuszu.

Z dniem wczorajszym rozpoczął również 4-tyg. urlop, wypoczynkowy instruktor powiat. LOPP., p. Jerzy Kondek.

(ol) Harcerz złamał nogę. Do szpitala olkuskiego przywieziono z obozu harcerskiego z Rabsztyna, 12-letniego Jerzego Gdesza (Będzin - Zamkowa Góra) ze złamaną nogą.

(ol) Śmierć 2-letniego chłopca. W Zagórowej, gm. Jangrot wpadł do stawu w ogrodzie 2-letni Władysław Półtorak, który utonął.

(ol) Nieszczęśliwy wypadek w fabryce. W dn. 16 bm. w czasie pracy w fabryce wolskiej maszyna obciąła 4 palce u ręki robotnikowi Stefanowi Kańczudzie w Zarzeczcu pod Wobremiem. Kańczuzę odwieziono do szpitala olkuskiego.

(ol) Śmiałe kradzieże w Miechowie. W czasie niedzielnego odpustu w Miechowie skradziono w kościele Annie Soczówka płaszcz, zaś z mieszkania Kazimierza Kaczorowskiego gotówką 85 zł., pierścionek i bransoletkę.

Terrien odwiózł Joannę na dworzec na placu Bastylji.

— Nie zapominaj droga Joanno — rzekł jej przy pożegnaniu — że czekać będę na ciebie o czwartej u notariusza...

— Dobrze... lecz miałeś mi wyjaśnić, co znaczy ten testament, złożony na twoje ręce... i kto go zrobił na moją korzyść?

— Prosper Rivet.

— Prosper Rivet?.. krzyknęła Joanna ze zgrozą i zdziwieniem. — Ależ to, co mi mówisz, jest chyba szaleństwem...

— Postaram wytłumaczyć się jaśniej... słuchaj zatem droga Joanno... Bez grosza i obciążony długami, brzydząc się pracy, a przepadając za zabawy, Prosper Rivet pożądał nie Heleny, lecz majątku Julji Tordier, która nienawidziła córkę i nie chciała jej wyposażyć. Julja była zakochana w Prosperze, chciała jaknajprędzej połączyć ich w nadziei, że skoro zięć z nią zamieszka, nie już nie będzie stała na przeszkodzie jej namiętności... Wtedy to Prosper za moją poradą...

— Za twoją poradą?.. — przerwało mu zgroźone dziewczę.

— Pozwól, niech skończę... Wtedy nie znalazłem cię jeszcze i niewiele więcej wart byłem od niego. Krótko mówiąc, Prosper wymógł na przyszłej swej teściowej prawną sprzedaż na jego rzecz całego jej majątku.

— Potwór, obdarła własną córkę d. c. n.

Zastrzyki handlarza zabawek

Rewelacyjne ze nania uleczonych

W jednym z sądów budapeszteńskich odbyła się niedawno rozprawa, która stała się sensacją dnia. O skarżonym był 71-letni Józef Kunczi, pociągnięty do odpowiedzialności za bezprawne wykonywanie zawodu lekarskiego. Kunczi, jest handlarzem zabawek i analfabeta. Mi-

moto posiada własny system leczenia, stosowany bez różnicy na rodzaj choroby. Długimi igłami nacina głębokie rany na jakiegokolwiek części ciała i napełnia płynem „odradzającym“ którego tajemnicy ściśle przestrzega.

Kunczi przyznał się do praktyk leczniczych, gorąco jednak i energicznie odpiął oskarżenie. Nigdy — jak zeznał — nie pobierał żadnego wynagrodzenia za swą pomoc, przyczem niósł ją tylko w wypadkach gdy wiedza przyznawała się do zupełnej bezsilności.

Kunczi użył wreszcie trzeciego za sadniczego argumentu: ani jeden spośród jego pacjentów nie zmarł w następstwie jego zabiegów.

Przed sądem stanęli liczni świadkowie, dawni pacjenci starca bądź też członkowie ich rodzin.

Chłopka z okolic Budapesztu przyprowadziła z sobą czteroletnią córeczkę. Było to dziecko, uratowane od śmierci przez oskarżonego.

— Moja córka była ciężko chora od wczesnego dzieciństwa, gdy liczyła 10 miesięcy. Czyniłam wszystko, co leżało w mej mocy, by ją uzdrowić.

Profesorowie kliniki dziecięcej nie ukrywali przedemną, że stan jest beznadziejny. Niszczona gruźlica kości, niknęła w oczach. Posyłałam wówczas o Józefie Kunczi. Zrezygnowana już, zwróciłam się do niego za namową przyjaciół. Kunczi rozpoczął leczenie i oto, widząc ranowicie moją córkę — zdrową i silną.

Inny świadek — trzeci, dziesiąty, trzydziesty, wszyscy zeznawali w podobny sposób. Kunczi uzdrowił ich niczego nie żądając w zamian, niezego też zgóry nie obiecując. Lista ich chorób obejmowała wszystkie niemal możliwe cierpienia, znane w medycynie. Żaden spośród świadków nie przytoczył jednego choćby argumentu na poparcie oskarżenia.

Ekspert sądowy, Minnich, profesor uniwersytetu budapeszteńskiego stwierdził, że płyn stosowany przez Kuncziego był mieszaniną soli i kwasu siarkowego, która mogła spowodować ciężkie oparzenia i zakażenie. Kunczi zaprotestował stanowczo przeciwko wywodom uczono-

go: — Sprzeciwiam się orzeczeniu pana profesora. W płynie moim nie ma ani miligramu wymienionych tu środków. Pan profesor całkowicie się myli.

Sąd rozpatrzył 102 wypadki uzdrowień i mimo korzystnie dla oskarżonego brzmiących zeznań wydał wyrok, mocą którego Kunczi skazany został za bezprawne leczenie na miesiąc więzienia, z zawieszaniem kary.

Asekuracja na wypadek urodzenia bliźniąt

Pewne towarzystwo asekuracyjne w Londynie zapoczątkowało nowy rodzaj ubezpieczeń na wypadek urodzenia bliźniąt. Opłaty są zależne od stanu zdrowotnego matki, od okoliczności, towarzyszących poprzednim urodzeniom itp. Jeżeli osoba asekurująca się miała już bliźnięta, opłaca wówczas stawkę podwójną. Jeśli po zaasekurowaniu się urodzi bliźnięta, towarzystwo przyjmuje na siebie wydatki związane z wychowaniem obojga dzieci do lat czterech.

DZIS I DNI NASTĘPNE!
Pikantna Komedja Salonowa na tle rozwiązanego życia w Paryżu

Szalona wdówka

w rol. gl. Glorja SWANSON, Lew Cody i Owen Moore

Nadprogram: Tygodnik Paramountu.
Wkrótce: HRABINA MONTE-CHRISTO.

DZIS!

Miłoski baletnicy

Dramat miłosny, poruszający najbardziej drażliwe zagadnienia z życia nowoczesnych małżeństw.

W rolach głównych:
ELISA LANDI
WARNER BAXTER
MIRJAM JORDAN.

Nic tak nie zdoła Pań, jak piękna i czysta cera
To potęguje powab i uwydatnia wygląd młodzieńczy
Tysiące Pań zawdzięcza wyzbycie się piegów, plam,
stosując

Krem i mydło „LACTOLIN”

ŻAŁĄC WSZĘDZIE.

DBAJCIE O SWOJE ZDROWIE!

„Szwajcarskie Gorzkie Ziola“ (z marką Kołut) są stosowane przy chorobach żołądka, kiszki, obstrukcji i kamieni żółciowych.

„Szwajcarskie Gorzkie Ziola“ są naturalnym łagodnym środkiem przeczyszczającym, ułatwiającym funkcje organów trawienia i działającym przeciwko otyłości.

Km. 1088/34.

OBWIESZCZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego II-go rewiru w Dąbrowie Górniczej, zam. przy ul. Sienkiewicza Nr. 11, na mocy art. 602, 603 i 604 K. P. C. ogłasza, że w dniu 30 lipca 1934 r. o godzinie 10 (nie później jednak niż w dwie godziny) w I terminie w Dąbrowie Górniczej przy ul. Król. Jadwigi L. 30 u Rubina Grosfelda odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego nieruchomości składających się z mebli domowych oszacowanych na łączną sumę zł. 740 na zaspokojenie wierzytelności Chaima Rusinka.

Powyższe nieruchomości oglądać można pod wskazanym adresem w dniu licytacji.

Komornik JAN DUDA.

LECZNICA

chor. wenerycznych i skór. „Pomoc”
Sosnowiec, Sienkiewicza 17 a

Czynna: 10 - 11 4 - 7 pp., w święta: 11 - 1
Wizyta 5 złotych.

DROBNE OGŁOSZENIA
W „Expresie Zagłębia”
mają zawsze niezawodny skutek.

DROBNE OGŁOSZENIA
POSADY, PRACE

SPÓŁKA Akcyjna poszukuje do współpracy akwizycyjnej na Śląsku Panie i Panów na korzystnych warunkach. Zgłoszenia do 20 lipca wraz z curriculum vitae pod „Śląsk“ do firmy „Mar“ Katowice — Dworcowa 18.

POTRZEBNA dziewczyna do pomocy w sklepie. Wiadomość Sosnowiec, 1-go Maja 13.

POTRZEBNA gospodyni do wszystkiego od zaraz, uczciwa, do lat 30, t.j. do zaopiekowania się domem i dwojgiem dzieci. Zgłoszenia Grodziec, Kościuszki 7.

ROŻNE

ZA długi żony mojej Jadwigi z Marasińskich nie odpowiadam i płacić już nie będę Adam Kaweci Strzemieszycze.

KUPNO I SPRZEDAŻ

Rury kanalizacyjne
betonowe z mufami dostarcza loco budowa do wszystkich miast Zagłębia Fabryka Wyrobów Cementowych firmy Carbover Strzemieszycze Telefon 38.

Dachówkę cementową
najnowszej patentowanego systemu „Terplex“ czerwoną lub siwą dostarcza własnymi kołmi Fabryka Wyrobów Cementowych firmy „Carbover“ Strzemieszycze Telefon 38.

Do akt Nr. Km. 778/34

OBWIESZCZENIE o licytacji nieruchomości.

Komornik Sądu Grodzkiego w Dąbrowie Górniczej II-go rewiru Jan Duda zam. w Dąbrowie Górniczej przy ul. Sienkiewicza Nr. 11, na zasadzie art. 679 K.P.C. obwieszcza:

1) że na żądanie Gwarectwa „Hrabia Renard“ Kop. Węgla i Zakładów Przemysłowych w Sosnowcu odbędzie się w II terminie sprzedaż z publicznej licytacji na mocy tytułu wykonawczego Sądu Grodzkiego w Sosnowcu z dnia 24. II. 1933 r. za Nr. C. 2517/32 w drodze działów osady włościańskiej zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 85/83 położonej we wsi i Gminie Zagórze, pow. będzińskiego w okręgu Sądu Grodzkiego w Sosnowcu, obecnie przydzielonej do m. Sosnowca składającej się z działki gruntu ornego, nieobsianego wykazanego na planie w odrzysie, do akt dołączonych, sporządzonego przez mierniczego przysięgłego Łaszkie wicza z dnia 16.IV.1931 r. Nr. dz. 443/4, o ogólnej przestrzeni 2 ha 4469 m², położonego w granicach od północy z gruntem Gwarectwa „Hrabia Renard“ od południa z osadą Szecepana Mazura i gruntem Towarzystwa Sosnowieckiego od zachodu szosą wiodącą od Zagórze do Będzina i od Zachodu z gruntem T-wa Sosnowieckiego.

Nieruchomość ta stanowi własność Gwarectwa „Hrabia Renard“ w 139/168 częściach, zaś pozostałe 31/168 części należą do następujących nieletnich spadkobierców, Otyli, Stanisława, Józefa Dudków po 1/168 części, Stanisława, Kazimierza, Janiny Dudek po 1/84 części i do Anieli z Dudków Zygułowej w 22/168 częściach tej nieruchomości. Działek ten pochodzący z osady włościańskiej niema urzędowej księgi hipotecznej.

2) Licytacja odbędzie się w dniu 11 września 1934 roku o godzinie 10 rano w sali posiedzeń Sądu Grodzkiego w Sosnowcu.

3) Wyżej pomieniona nieruchomość została oszacowana przez biegłych na sumę 57706.— zł. (pięćdziesiąt siedem tysięcy siedemset sześć złotych) i licytacja rozpocznie się od ceny wywołania tj. od kwoty 38.470.66 gr. (trzydzieści osiem tysięcy czterysta siedemdziesiąt złotych 66 groszy).

4) Licytant przystępujący do przetargu powinien złożyć rekojmię w gotówce w kwocie zł. 5770.60 gr. (pięć tysięcy siedemset siedemdziesiąt zł. 60 gr.) albo w takich papierach wartościowych, bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których można umieszczać fundusze małoletnich i że papiery wartościowe przyjęte będą do obliczenia w wartość 3/4 części ceny giełdowej.

5) Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile do datkownem publicznem obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne.

6) Ze prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego Sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji.

7) Ze wciągu ostatnich 2-eh tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej, akta zaś postępowania egzekucyjnego z dokładnym opisem nieruchomości z dnia 18 kwietnia 1934 roku można przeglądać w kancelarii Sądu Grodzkiego w Sosnowcu.

Komornik DUDA.

KASZEL CHRYPKA
DUSZNOŚĆ
BOLE GARDŁA

USUWAJA PASTYLKI BELGIJSKIE
APTEKA MRA GAŚCIEKIEGO
W WARSZAWIE, UL. FRYTA 10.
Sprzedają apteki i sklepy apteczne.

SKLEP do sprzedania w dobrym punkcie. Wiadomość Sosnowiec, Nowopogonska 29.

ZGUBIONE DOKUMENTY

WIKAREK STANISŁAW zgubił dowód osobisty wydany w Sosnowcu.

SZLAMA LIBER uniważnia skradzioną kartę rzemieślniczą i paszport wydany przez Starostwo Będzińskie.

KULAK STANISŁAW zgubił legitymację bezrobotnia, wydaną w Sosnowcu, która uniważnia się.

FLIJSZAKER ABRAM zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sosnowiec i dowód osobisty, wydany w Będzinie oraz weksle i różne papiery.